

Το Ευαγγέλιο

Έκ τουῦ κατά Ματθαῖον. Κεφ. 8: 28-34, 9: 1

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν ὑπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ ἔκραξαν, λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες, ἀπήλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασι. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν, ἀπήγγειλαν πάντα καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῆ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν. Καὶ ἐμβὰς εἰς πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Κι ὅταν ἔφτασε στην αντίπερα ὄχθη της λίμνης, στη χώρα των Γαδαρηνῶν, τον συνάντησαν δύο δαιμονισμένοι που ἔρχονταν ἀπὸ τα μνήματα. Ἦταν τόσο ἀγριοί, που κανένας δεν τολμούσε να περάσει ἀπὸ εκείνον το δρόμο. Κι εἶπαν αυτοὶ κραυγάζοντας: Τι σχέση ἔχουμε εμεῖς με σένα Ἰησοῦ, Γιε του Θεοῦ; Ἦρθες ἐδῶ πρόωρα να μας βασανίσεις; Στο μεταξύ, σε μεγάλη ἀπόσταση ἀπ' αὐτούς, υπήρχε ἕνα κοπάδι χοίρων που ἔβοσκαν. Τον παρακαλούσαν, λοιπόν, οἱ δαίμονες λέγοντας: Αν μας βγάλεις, ἐπίτρεψέ μας να πάμε στο κοπάδι των χοίρων. Και τους εἶπε: Να πάτε, κι εκείνοι βγήκαν και πήγαν στο κοπάδι των χοίρων, κι ἀμέσως ὅρμησε ὅλο το κοπάδι των χοίρων στον γκρεμό κι ἔπεσαν στη λίμνη και πνίγηκαν μέσα στα νερά. Ἐφυγαν τότε οἱ βοσκοὶ και πήγαν στην πόλη και τα διηγήθηκαν ὅλα, και ὅτι ἐγινε με τους δαιμονισμένους. Ὅλη ἡ πόλη βγήκε τότε σε συνάντηση του Ἰησοῦ. Κι ὅταν τον εἶδαν, τον παρακάλεσαν να φύγει ἀπὸ τη δική τους περιοχή. Μπήκε τότε στο πλοῖο, διέσχισε τη λίμνη και ἦρθε στην ἰδιαιτέρη πόλη του.

Ἵμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους. Καὶ οὐς μὲν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων, ἀντιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. μὴ πάντες ἀπόστολοι; μὴ πάντες προφῆται; μὴ πάντες διδάσκαλοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες διερμηνεύουσι; 31 ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα. καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δεικνυμι. Ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἡχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. καὶ ἐὰν ἔχω προφητείαν καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐὰν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὄρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι. καὶ ἐὰν ψωμίῳ πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐὰν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῆσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται, ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ, ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθῶσιν· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθῆσεται.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Σεις, λοιπόν, οἱ Χριστιανοὶ εἴσθε σῶμα Χριστοῦ καὶ καθένας σας εἶναι ἐπὶ μέρους μέλος, που κατέχει τὴν ταιριαστὴν θέσιν δι' αὐτὸν καὶ δι' ὅλο το σῶμα. Καὶ ἄλλους μὲν ἔθεσεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν του πρῶτον μὲν ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, τρίτον διδασκάλους· ἔπειτα ἄλλους τους ἔθεσε εἰς ἀναλόγους θέσεις καὶ τους ἔδωσε τὴν δύναμιν να κάνουν θαύματα, ἄλλους ὥρισε να ἔχουν χαρίσματα εἰς θεραπείαν ἀσθενειῶν, εἰς ἄλλους ἔδωσε χαρίσματα φροντίδος καὶ ἐπιμελείας δια τους πτωχοὺς καὶ πάσχοντας, χαρίσματα διοικητικὰ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, χαρίσματα διαφόρων γλωσσῶν. (Ὁ καθένας κατὰ τὴν ἰκανότητα του ἔχει λάβει ἀπὸ τον Θεόν το χάρισμά του καὶ τὴν θέσιν του). Μηπως ὅλοι εἶναι ἀπόστολοι; Μηπως ὅλοι εἶναι προφῆται; Μηπως ὅλοι εἶναι διδάσκαλοι; Μηπως ὅλοι ἔχουν θαυματουργικὰς δυνάμεις; Μηπως ὅλοι ἔχουν χαρίσματα θεραπείας ἀσθενειῶν; Μηπως ὅλοι ομιλοῦν γλώσσας; Μηπως ὅλοι ἔχουν τὸ χάρισμα να ενοοῦν καὶ να ἐρμηνεύουν ξένας γλώσσας; Ὅλα βέβαια αὐτὰ τα θεόδοτα χαρίσματα ἔχουν τὴν ἀξίαν των. Να ἐπιθυμῆτε ὅμως σεις με ζῆλον καὶ να προσπαθῆτε να ἀποκτήσετε τα χαρίσματα τα ἀκόμη καλύτερα. Καὶ σας δείχνω ἀκόμη ἕνα ἐξαιρετον δρόμον, ἕνα ὑπέροχον μέσον, δια να ἀποκτήσετε τα μεγάλα χαρίσματα. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἐὰν υποτεθῆ, ὅτι ἔχω τέτοια ἰκανότητα, ὥστε να ενοῶ καὶ να ομιλῶ τὰς γλώσσας των ἀνθρώπων καὶ των ἀγγέλων, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπην, ἔχω γίνει χαλκὸς που ηχολογαίει ἢ κύμβαλον που ἀλαλάζει χωρὶς να ἀναδίδῃ κανένα μουσικόν φθόγγον. Καὶ ἐὰν ἔχω τὸ χάρισμα τῆς προφητείας καὶ γνωρίζω ὅλα τα ἀγνωστα καὶ ἀπόκρυφα μυστήρια καὶ ὅλην τὴν γνῶσιν, που ἠμπορεῖ να χωρῆσθε ποτέ ἀνθρωπίνῃ διάνοια, καὶ ἐὰν ἔχω τὴν πίστιν εἰς ὅλην τὴν πληρότητα, ὥστε με τὴν δύναμίν της να μετακινῶ βουνά, δεν ἔχω ὅμως ἀγάπην, δεν εἰμαι τίποτε. Καὶ ἐὰν διαθέσω ὅλα μου τα ὑπάρχοντα, δια να ἀγοράσω ψωμιά καὶ θρέψω με τα ἴδια μου τα χέρια τους πεινῶντας, καὶ ἐὰν παραδῶσω τὸ σῶμα μου να καὶ εἰς τὴν φωτιά, ἀλλὰ δεν ἔχω ἀγάπην, τίποτε δεν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη δείχνει μεγαλοψυχίαν καὶ ἀνεκτικότητα, εἶναι ευεργετικὴ καὶ ἐξυπηρετικὴ. Ἡ ἀγάπη δεν ζηλεύει καὶ δεν φθονεῖ. Ἡ ἀγάπη δεν φέρεται με ἀλαζονείαν καὶ αὐθαδείαν, δεν υπερηφানেῖται καὶ δεν ξιπτάζεται. Δεν κάμνει ποτέ τίποτε το ἀπρεπές καὶ ἀκοσμον, δεν ζητεῖ ἐγωιστικὰ καὶ τὰ δικὰ της συμφέροντα. Δεν ἐξερεθίζεται ἐναντίον του ἄλλου, δεν βάζει ποτέ κακὸ στον νοῦ της ἐναντίον του πλησίον καὶ δεν θέλει να ἐνθυμῆται τὸ κακόν που της ἔχει κάμει ὁ ἄλλος. Δεν χαίρει, ὅταν βλέπῃ να γίνεται κάτι το ἀδικον, καὶ ἀν ἀκόμη με αὐτὸ ἐξυπηρετοῦνται τα συμφέροντά της, χαίρει δε ὅταν βλέπῃ να ἐπικρατῆ ἡ ἀλήθεια. Σκεπάζει καὶ ἀποφέρει καὶ ἀκοσμον, δεν ζητεῖ ἐγωιστικὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα του πλησίον, διότι δεν θέλει ποτέ τον ἐξευτελισμόν του. Πιστεύει καὶ δέχεται με ἐμπιστοσύνην κάθε τι καλόν δια τον πλησίον. Τα πάντα καὶ πάντοτε ἐλπίζει δια τὴν διόρθωσιν των παρεκτροπομένων. Εἰς ὅλα δεικνύει ὑπομονὴν ἀπέναντι του πλησίον. Ἡ ἀγάπη δεν ξεπέφτει ποτέ, ἀλλὰ μένει σταθερά καὶ αἰωνία. Εἴτε χαρίσματα προφητειῶν ὑπάρχουν τώρα θα ἔλθῃ καιρός, που θα καταργηθῶν καὶ δεν θα εἶναι πλέον χρήσιμα. Εἴτε χαρίσματα γλωσσολαλιῶν ὑπάρχουν, θα παύσουν, καὶ δεν θα ἔχωμεν πλέον τὴν ἀνάγκην των εἴτε ἡ ἐπὶ μέρους γνῶσις καὶ ἐπιστήμη των ἀνθρώπων, καὶ αὐτὴ θα καταργηθῆ, ὡς μικράς πλέον σημασίας.